

Zelfhulpgroepen hebben ongetwijfeld de levens van armen op het platteland veranderd en hun hoop en zelfstandigheid geboden.

Gemeenschappen versterken door acties van onderuit

Zelfhulpgroepen zijn baanbrekend gebleken voor arme landelijke gemeenschappen, omdat ze financiële inclusie, sociale versterking en duurzame bestaansmiddelen een boost geven. Omdat het Ministerie voor Plattelandsontwikkeling het potentieel daarvan inziet, heeft het zelfhulpgroepen uitgerold in het hele land, met de oprichting van een Nationale Plattelandsontwikkelingsmissie (National Rural Livelihood Mission - NRLM), die hiervoor fondsen en incentives voorziet.

De lokale besturen stellen veldwerkers aan om dit programma uit te rollen. De veldwerkers bezoeken de dorpen, organiseren er ontmoetingen met vrouwen en motiveren hen om groe-

pen te vormen. Voor zij dat doen, moeten alle leden hun identiteitskaarten (*aadhaar*) in orde brengen en een bankrekening openen. De identiteitskaarten moeten gelinkt worden aan hun bankrekeningen, om te verzekeren dat alle financiële transacties rechtstreeks met hen kunnen worden afgehandeld.

De veldwerkers, die vaak slechts tijdelijke contracten krijgen, hebben echter vaak onvoldoende ervaring met werken aan de basis. In

Elke woensdag bereidt zelfhulpgroep Saraswati 1.250 ladoos, die dan worden uitgedeeld in 15 staatscholen in de regio.

plaats van arme vrouwen te benaderen en hen aan te moedigen groepen te vormen, richten ze zich soms gemakshalve op degenen die al over de vereiste documenten beschikken. In sommige gevallen worden ook leden aan een groep toegevoegd zonder dat ze goed geïnformeerd zijn, als dit in het belang is van de veldwerker.

Wanneer zo'n door de overheid georganiseerde zelfhulpgroep wordt gevormd, geeft de overheid 30.000 roepies subsidie (ongeveer 336 euro) om de groep te helpen bij het opstarten van projecten die inkomsten genereren. Als het project na een jaar goed loopt, kunnen de leden van de zelfhulpgroep een bijkomend bedrag van 100.000 roepies (ongeveer 1.120 euro) ontvangen.

Helaas mislukken veel groepen bij gebrek aan goede ondersteuning en monitoring. Als een groep wordt ontbonden, moet het geld worden teruggegeven aan de overheid. In sommige gevallen verdelen veldmedewerkers het geld dan echter onder elkaar.

Deze situatie lijkt op corruptie, aangezien diegenen die de middelen in handen hebben, er misbruik van maken voor persoonlijk gewin.

Aanpassen aan verandering...

Door de invoering van de *National Rural Livelihood Mission* heeft de aard van de plattelandsontwikkeling hier een belangrijke verschuiving ondergaan. Voorheen financierde de NABARD (*National Bank for Agriculture and Rural Development - Nationale Bank voor Landbouw en Plattelandsontwikkeling*) in het hele land onafhankelijke NGO's zoals de onze om overal zelfhulpgroepen te promoten, op te richten en te leiden. Na de lancering van de NRLM is NABARD opgehouden met het financieren van nieuwe zelfhulpgroep-projecten, waardoor veel NGO's in financiële nood kwamen, vooral diegene die afhankelijk waren van de steun van NABARD. Het *Werk der broden* heeft

zich aan deze nieuwe realiteit aangepast door de zelfhulpgroepen die we hebben opgericht af te stemmen op de NRLM-richtlijnen, zodat verdienstelijke groepsleden toegang blijven krijgen tot overheidsmiddelen. Die overgang is echter niet zonder uitdagingen geweest. In veel dorpen bouwen de door de NRLM aangestelde veldwerkers hun actie uit op basis van het werk dat het *Werk der broden* in het verleden heeft gedaan, en eisen daarvoor dan de volledige eer op! Ondanks deze hindernissen blijven we ons richten op het welzijn van de gemeenschap en blijven we de oprichting van zelfhulpgroepen promoten en faciliteren.

Vrouwen mondiger maken

In het dorp *Jadwar* is *Nauvat Singh* actief betrokken bij het vormen van zelfhulpgroepen en het koppelen van deze groepen aan de *National Rural Livelihood Mission*. Leden van de *Radha Krishna* en *Saraswati* zelfhulpgroepen

Donderdagen zijn extra vreedevol, als de kinderen met plezier langer op school blijven omdat ze dan hun laddoo krijgen.

De leden van zelfhulpgroep *Saraswati* brengen een persoonlijk bezoek aan de scholen om de leerkrachten hun laddoos te overhandigen.

Alle financiële transacties zijn gedigitaliseerd, met uitbetalingen via cheques en rechtstreekse overschrijvingen naar de rekeningen van de leden.

in de dorpen *Kiratpur* en *Bamanpuri* hebben op slechts zes maanden hun leven zien veranderen. Hier volgt het getuigenis van *Saraswati* :

« *Toen Nauwat Singh, de veldwerker van het Werk der broden, mijn huis bezocht, was ik aanvankelijk wantrouwig. Hij kwam mij en mijn man verschillende keren bezoeken en legde ons de voordelen van zelfhulpgroepen uit. Ik besloot lid te worden, maar het kostte me moeite om het huis uit te komen. Gaandeweg ging ik het het boeiend vinden om andere leden te ontmoeten en nieuwe dingen te leren. We leerden onze namen te schrijven en een handtekening te zetten, zodat we een bankrekening konden openen. Het was een trots moment, toen we een bankrekening kregen en er direct geld op zagen gestort worden.*

Een paar maanden later werden we ingeleid in een programma om ladoos (Indiase zoetigheden) te leren maken, wat geweldig was. Elke woensdag maken we nu ongeveer 1.250 ladoos met peulvruchten van onze velden en kwaliteitsingrediënten van de plaatselijke markt. Op donderdag delen we deze ladoos uit aan 15 plaatselijke basisscholen, als onderdeel van het middagmaalprogramma. Dit initiatief verhoogt het inkomen van mijn familie en motiveert me om mijn kinderen goed onderwijs te laten geven. De ladoos hebben zozeer aan populariteit gewonnen dat mensen uit de buurt ze nu ook kopen. »

Basisscholen van de overheid geven gratis middagmaaltijden aan de kinderen. Nu krijgen ze daarnaast op donderdag elk een *ladoo*. Dit motiveert de kinderen om die dag langer te blijven. Het initiatief heeft meer gedaan dan alleen de kinderen voeden: het heeft ook de

aanwezigheid op school bevorderd. De leerkrachten op de scholen merken het verschil.

Verhuizing uit Asmoli na twee decennia

Het baanbrekende leiderschap van *Jena* in *Dugawar-Asmoli* is indrukwekkend. We ontmoetten *Jena* voor het eerst in 2000, toen hij werkte aan een sociaal project in *Uttar Pradesh*. Zijn oprechtheid en betrokkenheid sprongen in het oog. Na de voltooiing van dat project keerde hij terug naar zijn geboorteplaats in de deelstaat *Odisha*. Toen wij met het *Werk der broden* onze initiatieven lanceerden, nodigden we hem weer uit. Als projectcoördinator, bracht *Jena* veel ervaring en toewijding mee die ons werk vooruit stuwden.

Na twee decennia van baanbrekend werk in de regio *Dugawar-Asmoli* stelde *Jena* voor om de focus van het *Werk der broden* te verleggen naar de gebieden *Rahrai* en *Jadwar*, waar we toen onze twee nieuwe *Sint-Antoniusscholen* hebben opgericht. Hij is ervan overtuigd dat de vrouwen van het *Dugawar-Asmoli*-project nu goed zijn uitgerust om de zelfhulpgroepactiviteiten in het kader van het *National Rural Livelihood Mission*-programma zelfs zonder de steun van staatsambtenaren te blijven ondersteunen.

Werken met vrouwen in zeer conservatieve gemeenschappen was aanvankelijk een

Jena's visionaire leiderschap en onwrikbare engagement hebben de *Werk der broden* opgetild naar het niveau van uitmuntendheid van een zeer gerespecteerde en invloedrijke NGO in *Uttar Pradesh*.

hele uitdaging. *Jena's* geduldige en grassroots-benadering moedigde vrouwen aan om zich bij de zelfhulpgroepen aan te sluiten. Hij bracht hun spaarroutines bij, wees de weg naar toegang tot kredieten en leerde hun de vaardigheden vereist voor het opstarten van een microbusiness. Hij trainde en begeleidde ook lokale veldwerkers en bouwde zo een sterk team op, dat onze missies nu blijft uitvoeren. *Jena* zelf is nu klaar om zich meer te concentreren op *Jadwar* en *Rahrai*.

Succesverhaal : De Navya Jyoti zelfhulpgroep

Zelfhulpgroep *Navya Jyoti*, die in 2013 werd gesticht door 11 leden, is een van de succesverhalen. Aanvankelijk hadden de leden moeite om wekelijks 200 roepies (2,20 euro) te sparen, maar de regelmatige bijeenkomsten motiveerden hen wel. Binnen enkele maanden begonnen ze onderling leningen af te sluiten en uiteindelijk kregen ze een banklening van 50.000 roepies (560 euro) om buffels te kopen. In 2017 kregen ze nog een lening van 100.000 roepies (1.120 euro), die ze gebruikten om hun zuivelactiviteiten uit te breiden. Het *Werk der broden* regelde een door NABARD gesponsord Ontwikkelingsproject voor micro-ondernemers in veehouderij en zuivelproductie, waardoor zowel de productie als de kwaliteit van de melk verbeterde. Tot dan toe kwamen melkboeren melk ophalen uit de dorpen en kregen de veetelers slechts 30 roepies per liter. De groep begon de voordelen te beseffen van melkinzamelingscentra en richtte er dus zelf eentje op, zodat de opbrengst steeg van 30 roepies per liter naar 48 roepies per liter. Alle zelfhulpgroepen volgden dit initiatief na nu profiteert het hele projectgebied ervan.

In de loop van de laatste twee decennia is het *Werk der broden* actief geweest in 62 dorpen in de regio *Dugawar-Asmoli*, en dat heeft een impact gehad op ongeveer 300.000

Kusumlata had ooit de grootste moeite om 200 roepies bijeen te sparen. Nu bezit ze vier buffels, verdient ze elke dag 500 roepies en leidt ze een bevredigend leven.

Kusumlata, een lid van zelfhulpgroep *Navya Jyoti* uit *Dugawar*, trots dat ze haar bijdrage kan leveren tot het melkinzamelingscentrum van het dorp.

mensen. Zo'n 650 zelfhulpgroepen, met 7.000 leden, zijn nu in staat om hun eigen groepen te besturen en gebruik te maken van de steun van NRLM. Het hoofdkantoor van het *Werk der broden* bevindt zich op de campus van onze *Sint-Antoniusschool*. Alle dorpen in de omgeving hebben nauwe banden met de school. Hoewel het *Werk der broden* niet rechtstreeks bij de school betrokken is, versterkt de aanwezigheid van het *Werk der broden* de gemeenschap, omdat iedereen altijd kan rekenen op de steun van *Jena*.